

РЕШЕНИЕ

№ 29273

гр. София, 07.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 14.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2259** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на "БАРАЖ М" ООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22222523000527-091-001/25.09.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта потвърдена с Решение № 1789/20.12.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С.. РА се обжалва в частта, в която са определени допълнителни задължения на „БАРАЖ М“ ЕООД за данъчни периоди м. 12.2015 г. м. от 01 до м.12 на 2016 г., на 2017 г., на 2018 г., на 2019 г. и на 2020 г., в общ размер 69 648.53 лв., от които 44 455.04 лв. главница – установени задължения за ДОО, за ЗО и за УПФ и лихви за забава 25 193.49 лв. Счита за неправилни твърденията в РА, а и в решението, че „БАРАЖ М" ЕООД не разполага с надлежни декларации, подписани от физическите лица, наети от него по граждански договори, по силата на които да отпадне задължението за удържане и внасяне на осигурителни вноски върху изплатения доход от страна на дружеството. Позовава се на приложена към всеки граждански договор, подписана декларация от самите физически лица, че „не се осигурява на друго основание за същия период“, като прилага същите към допълнението към жалбата. Поради това, счита, че РА е издаден в противоречие с доказателствата и с нормите на КСО и ЗОО по отношение на определените допълнителни задължения на дружеството за ДОО, УПФ и ЗО.

В съдебно заседание се представлява от адв. Т., която изразява становище за уважаване на жалбата и съдът да постанови решение, с което да отмени РА като неправилен и незаконосъобразен. От приетото заключение на вещото лице се установявало, че жалбоподателят е действал в съответствие със закона, както и с декларираното от лицата, с които е сключвал граждански договори. Ответникът не бил доказал основание за промяна в осигуровките, като жалбоподателят оборил подобна възможност. В хода на ревизията нямало събрани доказателства

дали конкретните физически лица, цитирани в РД и РА, с които жалбоподателят им сключени граждански договори са самоосигуряващи се лица или не, дали са осигурени на друго място или не, дали са пенсионирани или не. Нещо повече, в РД и в РА е записано, че на всички лица, ангажирани с договори за работа без трудово правоотношение, месечните възнаграждения, които са уговаряни, при изплащането им формират сума, по малка от минималната работна заплата за съответната година след приспадане на разходите за дейността. Тоест, самите органи по приходите са установили липса на основание за определяне на допълнителни вноски. Заявява, че не съществува правна възможност жалбоподателят да провери истинността на данните, които лицата, с които сключва гражданските договори декларира, тази информация е осигурителна информация и не е достъпна за него. Всички доказателства сочат, че е добросъвестен, правилно и законосъобразно е удържал и внасял ЗОВ на наетите по граждански договори физически лица в законоустановения размер според декларираното от лицата. Иска да се отмени обжалвания РА по аргументи и в писмени бележки, които представя. Претендира разноски по представен списък, ведно с доказателства за извършването им. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на ответника.

Ответникът, представляван от юрисконсулт В. моли съда да отхвърли жалбата по мотиви в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 6222 лв. Прави възражение за прекомерност.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22222523000527-020-001/07.02.2023г., връчена на 09.02.2023г., е възложено извършването на ревизия на „БАРАЖ М“ ЕООД. Обхватът на ревизията включва данък върху доходите на физическите лица, вноски за ДОО, УПФ и ЗО за периода 01.12.2015г. – 31.12.2020 г. Със заповед за изменение от 05.05.2023г. е продължен срокът за ревизия до 07.07.2023г. Извършената ревизия е повторна по реда на чл.155, ал. 4 ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22222523000527-092-001/21.07.2023г., връчен на 27.07.2023г., срещу който не е направено възражение, макар да е удължен срокът за това.

Ревизията приключва с РА №Р-22222523000527-091-001/25.09.2023г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип, връчен на 03.10.2023г. С него са установени допълнителни задължения, които са спорни в настоящото производство - за ДОО, УПФ и ЗО в общ размер на 69 648,53 лв. (главница и лихва).

За да достигне до този извод, ревизията е констатирила следното: При направен анализ на представените документи установява, че на лицата, посочени в таблици в РД - стр. 14-15, 17-27, 30-40, 45-57, 67-73 и 85-89, конкретизирани по имена, съответните месеци по години, от страна на възложителя „БАРАЖ М" ЕООД са изплатени доходи по извънтрудови правоотношения-по граждански договори, които след приспадане на нормативно признати разходи са под минималната работна заплата, като възложителят не е начислявал и внасял осигурителни вноски, основавайки се на протоколи и декларации от лицата.

Тези лицата според ревизиращите органи обаче са подлежали на осигуряване на основание чл. 4, ал. 3, т. 6 от КСО, независимо от размера на възнагражденията, тъй като са били осигурени на друго основание през съответния месец /осигурени по трудов договор/. Ревизията е приела, че са нарушени разпоредбите на чл. 4, ал. 3, т. 6 от КСО. За да достигнат до този извод ревизиращите органи са извършили проверки в персонален регистър на всяко едно физическо лице, получило доход по извънтрудови правоотношения от „БАРАЖ М" ЕООД, като са изяснени осигурителния му статус и декларираните обстоятелства пред НАП, както от възлагателя по договори за услуги, така и от самите лица. При извършената персонална проверка са установени лица, които са

осигурени по трудови правоотношения при друг работодател и не са самоосигуряващи се лица. В информационните масиви на НАП не фигурират данни, относно наличието на основание за самоосигуряване на тези лица и същите нямат такъв статут. Няма подадени Декларации образец ОКД-5, за започване на осигуряване, няма подавани данни с декларации обр. 1 с вид на осигуряване 12, няма ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ или в Приложение 3 към същата не е посочен доход, изплатен от ревизираното лице. За тази група лица според ревизиращите органи дружеството дължи на основание чл. 4, ал. 3, т. 6 от КСО съответните осигурителни вноски, върху осигурителен доход след приспадане на 25 % нормативно признати разходи. С цел определянето и декларирането на коректно дължимите задължителни осигурителни вноски за ДОО, ЗО и УПФ, с ИПДПОЗЛ №Р-2222523000527-040-001/05.04.2023 г. от „БАРАЖ М“ ЕООД са изискани копия на подписани от лицата — изпълнители, декларации за техния осигурителен статус, с които всеки възлагател по Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ или работодател по Кодекса на труда /КТ/ следва да се снабди, преди да бъде положен труда от лицата. Такива се сочи, че при ревизията не са представени. За описаните по-горе протоколи за приемане на извършена работа ревизиращите са посочили, че не са в съответствие с КСО, ЗЗО и Наредба за самоосигуряващите се лица. При извършена проверка във връзка с наличие или липса на качеството на самоосигуряващо се лице и осигуряване на друго основание - по трудов договор по отношение на лицата, посочени в табличен вид, описани помесечно и по години на стр. 14-15, 17-27, 30-40, 45-57, 67-73 и 85-89 в РД (л.437 и сл. по делото, II том), е установено, че са декларирали пред „БАРАЖ М“ ЕООД обстоятелства, които към датата на изплащане на дохода не отговарят на действителното фактическо положение. За посочените лица е установено, че за месеците, в които са полагали труд по граждански договори, по които са получавали възнаграждение, което след приспадане на нормативно признатите разходи е по-малко от минималната работна заплата, не са самоосигуряващи се лица и са били наети по трудови правоотношения при друг работодател. При така установеното е прието, че за изплатените възнаграждения, посочени на стр. 14-15, 17-27, 30-40, 45-57, 67-73 и 85-89 в РД, дружеството не разполага с надлежни декларации, удостоверяващи обстоятелства, по силата на които да отпадне задължението за удържане и внасяне на осигурителни вноски върху изплатения доход. С мотив, че към датите на изплащане на възнагражденията не са доказани предпоставките на чл. 4, ал. 3, т. 6 от КСО, респ. чл. 11 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица, във връзка с чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 от КСО, е установено задължение за внасяне на допълнителни осигурителни вноски за платеща - „БАРАЖ М“ ЕООД, подробно описани в РД по месеци и години, общо съгласно Таблица 3 на РА (л. 579 по делото) - за ДОО по КСО – за осигурители 24 337, 90 лв. и лихви 13 768, 23 лв., за УПФ по КСО – за осигурители 7015 лв. и лихви 3935,74 лв., вноски за ЗО по ЗЗО – за осигурители 13118, 68 лв. и лихви 7472, 98 лв. за периодите от 01.12.2015г. до 31.12.2020г.

РА е обжалван по административен ред, като с Решение №1789/20.12.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – С. е потвърден в тази част. При административното обжалване решаващият орган посочва, че е извършил служебна справка за всяко от тези лица и е установил, че действително са осигурени на друго основание, като е дал примери. При това положение, при полагане на труд без трудово правоотношение, предвид разпоредбите на чл.4, ал.3., т.6 от КСО, чл.127, ал.1 от КСО и чл.40, ал.1, т.3, букви „а-в“ от ЗЗО решаващият орган потвърждава изводите на ревизията, че се дължат вноски за ДОО, ЗОО и УПФ и е направил анализ как се формира размера им. Решаващият орган е намерил, че представените приемо-предавателни протоколи и декларираното в тях, доколкото не съдържат информация за месечния осигурителен доход от други източници, не могат да бъдат кредитирани като годно доказателство за отразените в тях

обстоятелства, поради което законосъобразно са начислени задължения за осигурителни вноски. Следва обжалването на потвърдения РА пред съда.

В хода на съдебното производство са приети заедно с административната преписка, която е в 10 броя приложения към основните два тома на делото, писмени доказателства, представени към жалбата декларации от лицата, на които жалбоподателят като възложител е заплащал възнаграждения по граждански договори и заключение на вещо лице по ССЧЕ.

Декларациите са еднотипни, съдържат данни за лицата, сочат се във връзка с конкретен граждански договор, отбелязана е една от няколко дадените възможности за деклариране, а именно че деклараторът не е получил доходи от трудови, извънтрудови и приравнени на тях дейности, както и не е осигурен на друго основание, посочено е че декларацията е, за да послужи пред „БАРАЖ М“ ЕООД във връзка с изплащане на хонорар по граждански договор за почистване и е конкретизиран вида, след което следва дата и подпис. Декларациите са приложени в двата тома по делото, от л.290 до л.422.

От заключението на вещото лице, прието по делото (л.645-649 по делото), се установява, че за периода от 01.12.2015 г. до 31.12.2020 г. „БАРАЖ М“ ЕООД е сключвало граждански договори за извършване на дейности по почистване на работни помещения в офис сгради, извършвани с личен труд, елементарно оборудване и материали. Общата стойност на договорите по месеци, както и броят им, са отразени в приложена таблица. Установено е, че по начислените суми по тези договори не са начислявани, удържани или внасяни осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗОВ. Като основание за неначисляване на суми за осигурителни вноски за ДОО, У. и здравноосигурителни вноски са представени протоколи за приемане на извършената работа, подписани от възложителя и съответните изпълнители, както и декларации от последните относно осигурителния им статус. В протоколите е включен изричен текст, съгласно който изпълнителят, в качеството си на самоосигуряващо се лице, се задължава да заплати осигурителни вноски за своя сметка при наличие на законово основание, като потвърждава, че за същия период не е осигурен на друго основание. Декларациите съдържат удостоверяване, че лицата не получават доходи от трудови, извънтрудови или приравнени на тях дейности и не са осигурени на друго основание, като същевременно поемат задължение за уведомяване при настъпила промяна в обстоятелствата.

Правни изводи:

Жалбата е допустима: същата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения и в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА. Относно нищожността съдът следи служебно. Тази преценка включва дали РА е издаден от компетентни органи и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и в случая е както следва:

По отношение на изискванията за форма, компетентност и процедура за издаване на РА съдът не намери нарушения, които да обуславят отмяната му. Ревизията е възложена и извършена от компетентни органи по приходите. Компетентността на органа, възложил ревизията, по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК –С. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“, в дирекция СДО при ТД на НАП-С., произтича от раздел I, т.3 на представена от ответника Заповед № РД-01-05/03.01.2017г. на директора на ТД на НАП-С., а РА е издаден съгласно изискванията на чл.119, ал.2 от ДОПК – от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. По повод

възраженията на жалбоподателя, ответникът е представил доказателства за компетентност на длъжностните лица, възложили и извършили ревизията, издали актовете по нея – л.634-641 по делото, заповедите за назначаването им на съответните длъжности, които са заемали, когато са издали актовете.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените доказателства. Съдът приема, че жалбоподателят не е оспорил изброените документи по реда на чл. 184, ал. 2 ГПК, нито е поискал допълнителна проверка на електронните подписи за това спазени ли са всички изисквания на чл. 26 и Приложение I към Регламент № 910/2014, тъй като е оттеглил искането си за съдебно-компютърна експертиза.

Спазени са изискванията за форма, като констатациите на РА са мотивирани с РД, спазени са и административнопроизводствените правила при издаване на акта.

Предвид горното предмет на спора е материалната законосъобразност на РА, срещу която са възраженията на жалбоподателя по отношение на установените задължения по ДОО, УПФ и ЗО.

Спорният въпрос е дали законосъобразно са начислени задължителни осигурителни вноски за ДОО, УПФ и здравно осигуряване върху възнаграждения, изплатени от жалбоподателя по граждански договори, които след приспадане на нормативно признатите разходи са по-малки от минималната работна заплата за страната, при положение че за същите лица е установено, че са били осигурявани на друго основание.

Жалбоподателят „БАРАЖ М“ ЕООД – твърди, че не е имал задължение да начислява и внася такива вноски, тъй като разполага с протоколи за приемане на работа и писмени декларации от изпълнителите, че не се осигуряват на друго основание. Тези документи според него имат обвързваща сила и прехвърлят задължението върху физическите лица.

Вещото лице по делото потвърждава, че за процесния период дружеството не е начислявало, удържало и внасяло осигурителни вноски именно въз основа на тези документи.

Органите по приходите и решаващият орган обаче приемат, че такива протоколи и декларации не са достатъчни, за да освободят дружеството от задължението да внесе осигурителни вноски. Аргументите са: задължението за осигуряване е месечно и трябва да се установява за конкретния месец, в който е изплатено възнаграждението; при служебна проверка в информационната система на НАП е установено, че лицата са били осигурени по трудови договори при други работодатели, въпреки че в протоколите и декларациите са заявили обратното; по силата на чл. 4, ал. 3, т. 6 КСО, когато лицето е осигурено на друго основание, осигурителни вноски се дължат върху възнаграждението от гражданския договор, независимо от неговия размер.

Съдът се ръководи от следната правна основа при преценката за материална законосъобразност.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Основна предпоставка за възникване на задължение за осигуряване е упражняването на трудова дейност (чл. 10, ал. 1 КСО).

Не се спори, че през ревизираните периоди жалбоподателят „БАРАЖ М“ ЕООД е възлагал на конкретно посочени физически лица, съгласно представените граждански договори и протоколи към тях, полагането на труд без трудово правоотношение, за което им е изплащал възнаграждения, но не им е начислявал и внасял осигурителни вноски.

Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 6 от КСО лицата, които полагат труд без трудово правоотношение, които са осигурени на друго основание през съответния месец, се осигуряват задължително за фонд „Пенсии“, независимо от размера на полученото възнаграждение. Чл. 6, ал. 4 от КСО предвижда, че вноските се определят върху възнаграждението след приспадане на разходите за дейността в ЗДДФЛ и се внасят от осигурителя до 25-о число на следващия месец (чл. 7, ал. 6 от КСО).

Допълнително, чл. 127, ал. 1 КСО изисква внасяне на вноски за УПФ за лицата, родени след 31.12.1959 г., а чл. 40, ал. 1, т. 3 от ЗЗО предвижда здравноосигурителни вноски върху същата база и в същите срокове като КСО.

Следователно, според общото правило, очертано по горе „БАРАЖ М“ ЕООД се явява задълженото за внасянето на осигурителните вноски лице.

Изключенията от това правило (при пенсионери, самоосигуряващи се лица, доходи под минималната работна заплата без друго осигуряване или доходи над максималния осигурителен доход) са предвидени в отделни законови хипотези, които обаче следва да бъдат доказани от лицето, от което се търси задължението в общия случай, като по делото не се установяват такива.

В случая спорно е дали лицата, на които са изплащани възнагражденията, са осигурявани на друго основание и дали за жалбоподателя възниква задължение да ги осигурява, ако тези лица декларират пред него, че не са осигурявани на друго основание.

За лицата, посочени на стр. 14-15, 17-27, 30-40, 45-57, 67-73 и 85-89 в РД (л.437 и сл. по делото), органите по приходите са установили от справки в базата данни на НАП, чрез проверка по имена в персоналният регистър, че за периодите на изплащане на тези възнаграждения са били осигурявани на друго основание – по трудов договор, като и решаващият орган е проверил служебно тази информация. Лицата, за които са установени тези обстоятелства и за чиито възнаграждения са начислени допълнителни вноски за осигуряване, са изрично изброени по месечни периоди, размер на възнаграждението и на осигурителния доход и размер на осигурителните вноски за ДОО, ДЗПО и здравни вноски.

По отношение на доказването, съдът намира за неоснователно възражението, че липсвали конкретни данни за всяко лице. Както се посочи вече, в РД са посочени поименно лицата и месеците, за които е установено осигуряване на друго основание, като изрично е уточнено „осигурени по трудов договор“. Тези констатации се основават на официални данни от информационните масиви на НАП – подадени декларации по осигуряването от другите осигурителите. По аргумент от чл.54, ал.5 и чл.37 от ДОПК данните от регистрите на НАП имат характер на официално удостоверяване, ползват се с доказателствена сила, която следва да се обори с насрещно доказване, от този, който твърди, че така взетите данни от регистрите не са верни. Данните, взети от регистрите на НАП, могат да бъдат оспорени и опровергани, но дотогава съдът следва да ги приеме за достоверни и няма основание да не зачете констатациите в РА, направени въз основа на тях. В случая жалбоподателят не е оспорил изрично данните от регистрите – че посочените на съответните страници от РД лица, на които е изплащал възнаграждения, за съответния месец са били осигурявани на друго основание, по конкретно по трудов договор. Жалбоподателят се позовава на декларациите и протоколите, които е представил и че няма достъп до въпросните регистри на НАП, за да знае, че следва да начислява и внася осигуровки. Да, действително, има общо заявено деклариране, че съответното лице не е осигурявано на друго основание – в бланковата декларация е отбелязана тази опция, а в протокола подписът е под такъв текст. Но тези декларации и протоколи, които са от частен характер и общи, без посочване на конкретния месец, през който няма осигуряване, не оборват доказателствената стойност на справките в регистрите на НАП, които съдържат данни от осигурителите. Тези частни документи, макар и формално подписани, не могат да изменят обективно съществуващия осигурителен статус на лицата, който се установява по служебен ред от регистрите на НАП. Констатирано е, че всяко от посочените с по три имена лица след справка от персоналния регистър са били осигурени на друго основание - по трудови договори, което по силата на чл. 4, ал. 3, т. 6 КСО води до задължение за внасяне на осигурителни вноски независимо от размера на възнаграждението по гражданския договор, така също и на вноски за

УПФ и здравни вноски. Заключение на вещото лице единствено констатира, това, което жалбоподателят е направил - обосновава се с частни документи, които съхранява при себе си, за да не начисли и плати осигуровки. Но осигурителния статус на лицата, на които е плащал възнаграждения, по регистрите на НАП показва, че имат осигуряване по трудов договор, което го задължава да начисли и внесе осигуровки. Следва да се сподели съображението на решаващия орган, че приложените декларации не съдържат изявление по отношение на правнорелевантните факти - да се отнася за факти и обстоятелства, налични към месеца на изплащане на възнаграждението, за да изпълни своята удостоверителна функция. В случая тези декларации не съдържат информация за съответния месец и съответно отсъствие на осигуряване на друго основание конкретно за съответния месец, а са общо формулирани чрез отбелязване на една от няколко опции.

И доколкото задължението за заплащане на осигуровки е обективно, следва по силата на закона и незнанието му не освобождава носителя му от задължението, то това, че на жалбоподателя не е била известна информацията от регистрите на НАП, не го освобождава от задължението за осигуровките, в случая не се касае за граждански правоотношения, в които добросъвестността или незнанието могат да освободят задълженото лице, осигурителя от следващото се от закона, щом са налице предпоставките за възникване на публичното задължение.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че щом изплатените възнаграждения са под минималната работна заплата, не възниква задължение за осигурителни вноски. Това възражение се основава на чл. 4, ал. 3, т. 5 КСО, но в случая органите по приходите са установили по данни от регистрите на НАП, че лицата са били осигурени на друго основание (трудови договори) през съответните месеци. При тази хипотеза е приложима разпоредбата на чл. 4, ал. 3, т. 6 КСО, съгласно която осигурителни вноски се дължат независимо от размера на възнаграждението.

По горните съображения, законосъобразно органите по приходите са определили допълнителните задължения за ДОО, УПФ и ЗО и лихви предвид неначисляването им в законовите срокове, а доводите на жалбоподателя и събраните доказателства не променят този извод.

Така съдът достига до извода, че РА е законосъобразен и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и поради своевременно направено искане за разnosки от процесуалния представител на ответника, съдът на основание чл. 161, ал. 1, изречение трето от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (изм. ДВ, бр. 14 от 2025 г.), следва да присъди такива на ответника, но като съобрази от една страна възражението на жалбоподателя за прекомерност, а от друга решението на Съда на ЕС по дело C-438/22, според което не е обвързан да присъжда непременно възнаграждение в този минимален размер, който се претендира от ответника, тъй като задължителното прилагане на минимални тарифи представлява ограничение на конкуренцията по чл. 101 ДФЕС. Поради това, отчитайки, че делото не се отличава със значителна фактическата и правна сложност, че липсват особени процесуални усложнения по делото и че освен заключението на вещото лице, не са събрани нови значителни по обем доказателства, а се анализират основно тези от ревизията, намира за справедливо да редуцира възнаграждението и да присъди разnosки за юрисконсултско възнаграждение в размер на 3000 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "БАРАЖ М" ООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22222523000527-091-001/25.09.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта потвърдена с Решение № 1789/20.12.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С. –определени допълнителни

задължения за ДОО по КСО – за осигурители 24 337, 90 лв. и лихви 13 768, 23 лв., за УПФ по КСО – за осигурители 7015 лв. и лихви 3935,74 лв., вноски за ЗО по ЗЗО – за осигурители 13118, 68 лв. и лихви 7472, 98 лв. за периодите от 01.12.2015г. до 31.12.2020г.

ОСЪЖДА „БАРАЖ М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 3000 лв.(три хиляди лева).

Решението може да се обжалва пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: